

Věc C-357/19**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

6. května 2019

Předkládající soud:

Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

6. května 2019

Navrhovatelé:Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția
Națională Anticorupție

PM a další

Odpůrci:

QN a další

Autoritatea Națională pentru Turism

Agenția Națională de Administrare Fiscală

SC Euro Box Promotion SRL

Předmět původního řízení

Mimořádný opravný prostředek směřující ke zrušení rozhodnutí, které bylo vydáno dne 5. června 2018 soudním senátem Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud, Rumunsko) (dále jen „ICCJ“), jenž je složen z 5 soudců.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Podle článku 267 SFEU se žádá o výklad čl. 19 odst. 1 SEU, čl. 325 odst. 1 SFEU, čl. 1 odst. 1 písm. a) a b) a čl. 2 odst. 1 Úmluvy o ochraně finančních

zájmů Evropských společenství, vypracované na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii, jakož i čl. 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie. Rovněž se žádá o projednání této žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce ve zrychleném řízení.

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 19 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii, čl. 325 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, čl. 1 odst. 1 písm. a) a b) a čl. 2 odst. 1 Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracované na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii, jakož i zásada právní jistoty vykládány v tom smyslu, že brání přijetí rozhodnutí ze strany orgánu stojícího mimo soudní moc, Curtea Constituțională a României (Ústavní soud Rumunska), kterým je rozhodnuto o legitimitě složení soudních senátů, čímž vytváří předpoklad pro přijetí mimořádných opravných prostředků proti pravomocným rozsudkům vydaným během určitého časového období?
- 2) Musí být čl. 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že brání zjištění ze strany orgánu stojícího mimo soudní moc, které je ve vnitrostátním právu závazné a týká se neexistence nezávislosti a nestrannosti soudního senátu, jehož členem je soudce s řídicími funkcemi, který nebyl jmenován náhodným způsobem, ale na základě transparentního pravidla, které bylo účastníkům řízení známo a nerozporovali jej, jež je použitelné na všechny věci, které tento senát projednává?
- 3) Musí být přednost unijního práva vykládána v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu umožňuje upustit od uplatnění rozhodnutí Ústavního soudu, které bylo vydáno ve věci týkající se ústavního sporu, jež je podle vnitrostátního práva závazné?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva a judikatura Soudního dvora

Článek 19 odst. 1 SEU

Článek 325 odst. 1 SFEU

Článek 1 odst. 1 písm. a) a b), jakož i čl. 2 odst. 1 Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracované na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Úmluva o PIF“)

Článek 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“)

Rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ze dne 7. června 2007 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství

Rozsudek ze dne 26. února 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105; rozsudek ze dne 5. prosince 2017, M.A.S. a M.B., C-42/17, EU:C:2017:936;

rozsudek ze dne 5. června 2018, Kolev a další, C-612/15, EU:C:2018:392; rozsudek ze dne 2. května 2018, Scialdone, C-574/15, EU:C:2018:295; rozsudek ze dne 8. září 2015, Taricco a další, C-105/14, EU:C:2015:555; rozsudek ze dne 20. března 2018, Di Puma, C-596/16 a C-597/16, EU:C:2018:192; rozsudek ze dne 27. února 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117; rozsudek ze dne 19. září 2006, Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587; rozsudek ze dne 16. února 2017, Margarit Panicello, C-503/15, EU:C:2017:126; rozsudek ze dne 30. září 2001, Köbler, C-224/01, EU:C:2003:513; rozsudek ze dne 10. července 2014, Impresa Pizzarotti, C-213/13, EU:C:2014:2067; rozsudek ze dne 9. března 1978, Simmenthal, 106/77, EU:C:1978:49; rozsudek ze dne 22. června 2010, Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363

Uplatňované vnitrostátní předpisy

Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală (zákon č. 135/2010 o trestním řádu), ve znění Legea nr. 255/2013 (zákon č. 255/2013) a Ordonanța de urgență a Guvernului României nr. 18/2016 (nařízení vlády s mocí zákona č. 18/2016). Článek 426 odst. 1 písm. d) stanoví možnost podat opravný prostředek na zrušení pravomocných trestních rozsudků v případě, že složení odvolacího soudu není v souladu se zákonem. Článek 432 odst. 1 stanoví účinky vyhovění tomuto opravnému prostředku, přičemž uvádí, že napadené rozhodnutí je zrušeno a opravný prostředek je opětovně přezkoumán.

Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a ÎCCJ (řád o organizaci a správním fungování ICCJ), přijatý řídicí radou ICCJ na základě zákona č. 304/2004, opětovně zveřejněného, ve znění rozhodnutí č. 3/2014 ICCJ (dále jen „řád o organizaci a správním fungování“).

Článek 28 stanoví, že v rámci ICCJ působí senáty složené z 5 soudců se soudní pravomocí stanovenou zákonem a že těmto senátům podle potřeby předsedá předseda, místopředsedové, předseda trestního kolegia nebo nejstarší soudce.

Článek 29 odst. 1 stanoví postup pro sestavení pětičlenných senátů v trestních věcech. Předseda, nebo v jeho nepřítomnosti jeden z místopředsedů ICCJ, jmenuje každý rok, prostřednictvím losování na veřejném jednání, 4 nebo případně 5 soudců trestního kolegia ICCJ pro každý senát.

Rozsudek č. 685 ze dne 7. listopadu 2018 Curtea Constituțională a României (Ústavní soud, Rumunsko) zjistil existenci právního sporu ústavní povahy mezi Parlamentem na jedné straně a ICCJ na straně druhé z důvodu skutečnosti, že pouze 4 z 5 členů senátu složeného z 5 soudců byli jmenováni losováním, v rozporu s ustanoveními článku 32 Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (zákon č. 304/2004 o organizaci soudnictví). Pokud jde o důsledky tohoto zjištění, Ústavní soud uvedl, že výše uvedený rozsudek se použije i na rozhodnuté věci, pokud účastníkům řízení neuplynuly lhůty pro podání mimořádných opravných prostředků.

La Legea nr. 303/2004 privind statutul judecatorilor și procurorilor (zákon č. 303/2004 o postavení soudců a státních zástupců), opětovně zveřejněný, v čl. 99 odst. 1 písm. ſ) stanoví, že nerespektování rozhodnutí Ústavního soudu představuje kárné provinění.

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Rozsudkem ze dne 5. června 2018 senát složený z 5 soudců ICCJ rozhodl o odvolání, které bylo podáno proti rozsudku ze dne 28. března 2017, který vydal ICCJ - trestní kolegium. Uvedený senát se skládal z předsedy trestního kolegia a 4 dalších soudců jmenovaných prostřednictvím losování ve smyslu řádu o organizaci a správním fungování. Tímto rozhodnutím byly uloženy odsuzující rozsudky za korupční jednání, zneužití pravomoci a daňový únik, které se staly pravomocnými.
- 2 Pokud jde o **korupční jednání**, bylo v zásadě zjištěno, že v období 2010–2012 paní PM, ministryně, koordinovala mechanismus, prostřednictvím kterého tato ministryně a jí blízké osoby (UR - osobní poradce ministryně, VS - ředitel národního investičního orgánu, SP - generální tajemník ministerstva a RO - osobní asistent) obdržely od zástupců některých obchodních společností peněžní částky, aby si tyto společnosti zajistily včasné zaplacení prací uskutečněných v rámci programů financovaných z rozpočtu ministerstva, a to v kontextu toho, že financování rozpočtu bylo značně omezeno a práce byly propláceny se značným zpožděním.
- 3 Pokud jde o **zneužití pravomoci**, bylo zjištěno, že v průběhu roku 2011 paní PM, jakožto ministryně, nechala ministerstvem pro místní rozvoj a cestovní ruch přidělit zakázku na služby společnosti SC Europlus Computers SRL, která se týkala poskytování služeb propagace Rumunska na akcích, které se uskutečnily u příležitosti organizace mezinárodního profesionálního boxerského galavečera ze strany rumunské boxerské federace.
- 4 Ve skutečnosti byla sportovní akce organizována společností SC Europlus Computers SRL, kterou řídí TQ, která prostřednictvím přidělení zakázky na reklamní služby získala z veřejných prostředků částku ve výši 8 116 800 rumunských lei (RON) za organizaci obchodní akce, ze které obdržela všechny příjmy.
- 5 Bylo tedy ověřeno, že veřejné prostředky byly využity způsobem, který zákon zakazuje, a že zakázka byla přidělena v rozporu s právní úpravou v oblasti zadávání veřejných zakázek, neboť byly pořízeny služby, které nespádaly do kategorií způsobilých výdajů pro programy financované Unií v rámci projektu „Propagace turistické značky Rumunska“ prostřednictvím regionálního operačního programu 2007–2013. Tyto okolnosti vedly k odmítnutí proplacení částek ze strany orgánů spravujících evropské fondy, takže částky, které měly být zapláceny prostřednictvím evropských fondů, musely být v celé výši zapláceny ze

státního rozpočtu, přičemž škoda způsobená ministerstvu místního rozvoje a cestovního ruchu byla ve výši 8 116 800 RON.

- 6 Pokud jde o **daňový únik**, bylo zjištěno, že za účelem snížení výše daní, které měly být zaplacený do státního rozpočtu z příjmů získaných prostřednictvím výše uvedených skutečností, pan TQ zapsal do účetnictví SC Europlus Computers SRL dokumenty vydané fiktivní společností, které potvrzují fiktivní výdaje, údajně vynaložené na reklamní a poradenské služby, čímž byla způsobena škoda ve výši 646 838 RON, z toho 388 103 RON z titulu DPH, a škoda ve výši 90 669 RON, z toho 54 402 RON z titulu DPH.
- 7 Poté, co se rozsudek stal pravomocným, byl vykonán trest odnětí svobody v délce tří let v případě pana RO a trest odnětí svobody v délce 5 let v případě pana TQ, zatímco trest odnětí svobody v délce 6 let uložený paní PM nemohl být vykonán, neboť paní PM opustila území Rumunska a následně byla zatčena v Kostarice za účelem vydání do Rumunska. Dalším odsouzeným osobám, tedy UR, VS, QN a SP, byly uloženy tresty odnětí svobody, jejichž výkon byl podmíněně odložen.
- 8 V návaznosti na rozsudek Ústavního soudu ze dne 7. listopadu 2018 navrhovatelé podali mimořádný opravný prostředek na zrušení, přičemž se domáhali zrušení rozsudku ICCJ ze dne 5. června 2018 a opětovného přezkumu odvolání. Návrhy podané navrhovateli byly prohlášeny za přípustné a byly spojeny pro účely společného projednání. Současně byl až do rozhodnutí o mimořádném opravném prostředku na zrušení přerušen výkon trestu odnětí svobody ve vztahu k RO, TQ a PM a tyto osoby byly propuštěny.
- 9 V projednávané věci má předkládající soud rozhodnout o opodstatněnosti uvedených důvodů a buď zamítnout mimořádný opravný prostředek, s následným zachováním napadeného rozsudku, anebo vyhovět opravnému prostředku, s následným zrušením odsuzujícího rozsudku a opětovnému přezkoumání odvolání.

Základní argumenty účastníků původního řízení

- 10 Účastníci řízení, s výjimkou Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (státní zastupitelství při Nejvyšším kasačním soudu, Rumunsko), namítali, že unijní právo není na projednávanou věc použitelné. S ohledem na předmět věci, jakož i na závaznou povahu rozsudků Ústavního soudu, která nemůže být rozsudkem Soudního dvora Evropské unie vyloučena, se tudíž na projednávanou věc použijí výhradně ustanovení vnitrostátního práva.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 11 Podstatou předběžných otázek předkládajícího soudu je to, zda ustanovení, jejichž výklad je požadován, a zásada právní jistoty, vykládané ve světle Listiny, brání, s přihlédnutím k zásadě účinnosti trestních sankcí v případech závažného podvodu, tomu, aby vnitrostátní soud uplatnil rozhodnutí vydané orgánem, který není

součástí soudního systému a který rozhoduje o opodstatněnosti mimořádného opravného prostředku, a to v tom smyslu, že ukládá zrušení rozsudků, které se staly pravomocnými před vydáním uvedeného rozhodnutí, a zpochybňuje počáteční obvinění, přičemž vrací řízení do fáze odvolacího řízení.

- 12 V judikatuře Soudního dvora bylo stanoveno, že čl. 325 odst. 1 SFEU ukládá členským státům povinnost bojovat proti podvodům a jiným protiprávním jednáním ohrožujícím finanční zájmy Unie odstrašujícími a účinnými opatřeními a vzhledem k tomu, že mezi vlastní zdroje Unie podle čl. 2 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady 2007/436/ES patří příjmy z použití DPH, existuje přímá spojitost mezi výběrem příjmů z DPH v souladu s použitelným unijním právem a poskytnutím odpovídajících zdrojů z DPH unijnímu rozpočtu, neboť jakákoli mezera ve výběru příjmů z DPH je potenciálně příčinou snížení zdrojů z DPH (rozsudek Åkerberg Fransson).
- 13 Rovněž bylo stanoveno, že ačkoli členské státy mají procesní a institucionální autonomii v boji proti porušování harmonizovaných pravidel DPH, tato autonomie je však kromě zásady proporcionality a zásady rovnocennosti, jejichž uplatnění není v projednávané věci zpochybněno, omezena také zásadou efektivity, která ukládá, aby tyto sankce měly účinný a odrazující charakter (rozsudek Scialdone a rozsudek Taricco a další).
- 14 Soudní dvůr uvedl, že je především na vnitrostátním zákonodárci, aby přijal nezbytná opatření. Vnitrostátní zákonodárce má případně povinnost změnit svou právní úpravu a zajistit, že procesní úprava, jež se použije na stíhání trestných činů ohrožujících finanční zájmy Unie, nebude koncipována tak, aby vyvolávala z důvodů jí vlastních systémové riziko nepostižitelnosti skutků zakládajících takové trestné činy, a rovněž zajistit ochranu základních práv obviněných osob.
- 15 Pokud jde o vnitrostátní soudy, Soudní dvůr prohlásil, že je na vnitrostátních soudech, aby zajistily plný účinek povinností, které vyplývají z čl. 325 odst. 1 SFEU, a upustily od použití vnitrostátních ustanovení, která v rámci řízení týkajícího se závažných trestných činů v oblasti DPH brání uložení účinných a odstrašujících sankcí za účelem boje proti podvodům ohrožujícím finanční zájmy Unie.
- 16 Povinnost zajistit účinný výběr vlastních zdrojů Unie ovšem nemůže bránit nezbytnému dodržování základních práv zaručených Listinou a obecných zásad unijního práva, neboť trestními řízeními zahájenými pro trestné činy v oblasti DPH je uplatňováno unijní právo ve smyslu čl. 51 odst. 1 Listiny. V trestních věcech musí být tato práva dodržována nejen během trestních řízení, ale i ve stadiu přípravného řízení od okamžiku, v němž je proti dotyčnému vzneseno obvinění (rozsudek M.A.S. a M.B., rozsudek Kolev a další a rozsudek Di Puma a Zecca).
- 17 Poté, co předkládající soud připomněl, že článek 19 SEU vyjadřuje hodnotu právního státu, která je uvedena v článku 2 SEU, a svěřuje povinnost zajištění

soudního přezkumu v unijním právním řádu nejen Soudnímu dvoru, ale také vnitrostátním soudům, předkládající soud uvádí, že zásada účinné soudní ochrany práv, která jednotlivcům vyplývá z unijního práva, na kterou odkazuje čl. 19 odst. 1 SEU, představuje obecnou zásadu vyplývající z ústavních tradic společných členským státům, která je zakotvena v článku 47 Listiny.

- 18 Každý členský stát musí zajistit, aby orgány, které jakožto „soudy“ ve smyslu vymezeném unijním právem spadají do jeho systému procesních prostředků v oblastech pokrytých unijním právem, splňovaly požadavky na účinnou soudní ochranu, jelikož ochrana nezávislosti uvedených orgánů je zásadní.
- 19 Záruka nezávislosti, která je inherentní poslání rozhodovat jako soud, platí nejen na unijní úrovni pro unijní soudce a generální advokáty Soudního dvora, nýbrž také na úrovni členských států pro vnitrostátní soudy (Associação Sintical dos Juizes Portugueses).
- 20 Pojem nezávislosti zejména předpokládá, že daný orgán vykonává soudní funkce zcela samostatně, není hierarchicky vázán ani podřízen a od nikoho nepřijímá příkazy či pokyny jakéhokoliv původu, čímž je chráněn před vnějšími zásahy nebo tlaky, které by mohly narušit nezávislost rozhodování jeho členů a ovlivnit jejich rozhodnutí (rozsudek Wilson a rozsudek Margarit Panicello).
- 21 Soudní dvůr opakovaně zdůraznil význam zásady překážky věci pravomocně rozsouzené (rozsudek Köbler). Bylo tudíž stanoveno, že unijní právo nevyžaduje, aby soudní orgán musel v zásadě pozměnit své rozhodnutí zakládající překážku věci pravomocně rozsouzené, a to ani za účelem zohlednění výkladu relevantního ustanovení tohoto práva, který Soudní dvůr přijal až po vydání daného rozhodnutí (rozsudek Impresa Pizzarotti).
- 22 S ohledem na judikaturu Soudního dvora, která vykládá ustanovení, jež předkládající soud považuje za relevantní, a s přihlédnutím k předmětu věci a relevantním skutečnostem, je odpověď na **první předběžnou otázku** nezbytná za účelem vyjasnění toho, zda se povinnosti členských států podle čl. 325 odst. 1 SFEU, čl. 1 odst. 1 písm. a) a b) a čl. 2 odst. 1 Úmluvy PIF vztahují také na výkon již uložených trestních sankcí.
- 23 Předkládající soud považuje výklad slovního obratu „a jiným protiprávním jednáním ohrožujícím finanční zájmy Unie“, který je obsažen v čl. 325 odst. 1 SFEU, za užitečný pro účely posouzení možnosti zahrnout do tohoto slovního obratu skutečná korupční jednání, jakož i podvod spáchaný při výkonu zadávání veřejných zakázek, zejména když cílem bylo získat náhradu částek pocházejících z evropských fondů přidělených podvodně, i když tyto fondy nebyly skutečně připraveny o prostředky, a to v kontextu, kdy tyto skutečnosti představují zvláště závažné ohrožení finančních zájmů Unie.
- 24 S ohledem na judikaturu Soudního dvora, ale také na význam, jak v unijním právním řádu, tak i ve vnitrostátním právním řádu, zásady zákonnosti, podle které musí být právo předvídatelné, určité a nesmí působit retroaktivně, předkládající

- soud prostřednictvím **druhé předběžné otázky** žádá Soudní dvůr, aby objasnil, zda význam pojmu soud „předem zřízený zákonem“, který je uveden v čl. 47 odst. 2 Listiny, brání výkladu, který učinil Ústavní soud ohledně nezákonné povahy složení soudu.
- 25 Výklad je nezbytný k tomu, aby soud mohl určit, zda existuje překážka vyloučení použitelnosti rozhodnutí, na němž je založen mimořádný opravný prostředek.
- 26 V judikatuře Soudního dvora tak bylo stanoveno, že příslušné vnitrostátní soudy, pokud se musí rozhodnout, že bude upuštěno od použití hmotněprávních ustanovení trestního práva, mají povinnost zajistit, aby byla dodržována základní práva osob obviněných ze spáchání trestného činu (rozsudek Taricco a další) a že tyto soudy mohou uplatnit vnitrostátní standardy ochrany základních práv, neohrozí-li toto uplatnění úroveň ochrany stanovenou Listinou, jak ji vykládá Soudní dvůr, ani přednost, jednotu a účinnost unijního práva (rozsudek Åkerberg Fransson, rozsudek M.A.S. a M.B.).
- 27 Konečně, **třetí předběžnou otázkou** předkládající soud žádá Soudní dvůr, aby objasnil, zda je nezbytné neuplatnit rozhodnutí Ústavního soudu, aby byla zaručena plná účinnost unijního práva, a to v situaci, kdy je dodržování unijního práva pro soud závazné a jeho porušení představuje kárné provinění.
- 28 V judikatuře Soudního dvora bylo stanoveno, že vnitrostátní soud má povinnost zajistit plný účinek unijního práva tak, že na základě své vlastní pravomoci podle potřeby upustí od použití jakéhokoli odporujícího ustanovení vnitrostátních právních předpisů, a že s požadavky vlastními samotné povaze unijního práva je neslučitelné jakékoli ustanovení vnitrostátního právního řádu nebo jakákoli legislativní, správní nebo soudní praxe, které příslušnému soudu tuto pravomoc upírají (rozsudek Simmenthal a rozsudek Melki a Abdeli).
- 29 Výklad Soudního dvora je nezbytný k objasnění, zda rozsudek Ústavního soudu, soudního orgánu stojícího mimo soudní moc, který má výlučnou pravomoc ohledně ústavních sporů a jehož rozhodnutí jsou závazná *erga omnes*, je součástí kategorie rozhodnutí, u kterých může a musí být upuštěno od jejich uplatnění, aby byla zaručena plná účinnost unijních ustanovení, zejména v případě, kdy existuje vnitrostátní ustanovení, které umožňuje uložit soudci kárné opatření, pokud tento soudce přistoupí k odstranění účinků unijního práva.
- 30 Toto vyjasnění je nezbytné, neboť v případě neexistence odpovědi existuje vážné riziko, že bez ohledu na odpověď na první dvě otázky by rozsudek nebylo možné použít ve vnitrostátním právu.
- 31 Předkládající soud upozorňuje Soudní dvůr na výklad, podle kterého je s ohledem na význam zásady nezávislosti soudců odůvodněné rozšířit vztah s unijním právem i na případy, kdy se uplatní pouze vnitrostátní právo, je-li tato zásada ohrožena účinky rozhodnutí soudního orgánu, včetně Ústavního soudu.

Stanovisko předkládajícího soudu

- 32 Podle názoru předkládajícího soudu unijní právo brání použití rozhodnutí Ústavního soudu, které má za následek zrušení pravomocných rozsudků vynesných senátem složeným z 5 soudců a které zbavují tresty uplatněné ve značném množství případů závažných podvodů účinného a odstrašujícího účinku, čímž ohrožuje finanční zájmy Unie a na jedné straně vytváří dojem beztrestnosti a na straně druhé systémové riziko beztrestnosti z důvodu nastalého promlčení, a to vzhledem ke složitosti a délce trvání řízení až do vydání pravomocného rozsudku následujícího po opětovném přezkumu.
- 33 Kromě toho zásada nezávislosti soudců a zásada jistoty právních vztahů brání zavedení závazných účinků ve vztahu k rozhodnutím, která se již stala pravomocnými ke dni vydání rozhodnutí Ústavního soudu, a to při neexistenci závažných důvodů, které by zpochybnily dodržení práva na spravedlivý proces v příslušných věcech.
- 34 Výklad přijatý řídicí radou ICCJ, který byl převzat do řádu o organizaci a správním fungování, jenž nebyl zpochybněn a byl jednomyslně přijat soudní praxí, tedy nepředstavuje rozumný důvod pro ospravedlnění takovýchto účinků.
- 35 Kromě toho rozhodnutí předložit [problematiku] ICCJ Ústavnímu soudu, v důsledku čehož byl vydán rozsudek ze dne 7. listopadu 2018, bylo ve zprávě Komise Evropskému parlamentu a Radě o pokroku Rumunska v rámci mechanismu spolupráce a ověřování označeno jako jedno z opatření namířených proti klíčovým soudním orgánům s „jasnými dopady na nezávislost soudnictví“.
- 36 Podle názoru předkládajícího soudu unijní právo brání závazné povaze účinků rozhodnutí soudu, včetně Ústavního soudu, která vylučuje pravomoc vnitrostátního soudu posoudit použitelnost zásady přednosti.
- 37 Uplatnění zrychleného řízení v projednávané věci je odůvodněno jak z důvodu rychlého objasnění právní situace osob odsouzených v tomto řízení, tak z toho důvodu, že plynutí času vytváří rizika týkající se jak skutečné možnosti případného výkonu, vzhledem k tomu, že jedna z odsouzených osob se nenachází na území Rumunska, tak vymáhání škod.